

OVERZICHT

14 augustus 1964

Goedenavond, vrienden.

Aan het begin van deze bijeenkomst wil ik u er allereerst op wijzen, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn, zodat u zelf na moet denken over al, wat naar voren gebracht wordt. Mijn onderwerp voor heden is een overzicht van het voorgaande zowel als het volgende verenigingsjaar.

OVERZICHT

Wij zijn dit jaar reeds begonnen met enkele onzekerheden. Deze bestonden zowel t.a.v. ons programma als t.a.v. de ontwikkelingen, die vooral het einde 1963 kon brengen. Mede hierom hebben wij dan ook in het afgelopen verenigingsjaar getracht de aandacht te richten op de meest belangrijke geestelijke aspecten van deze tijd. In deze periode hebben wij nogal eens gegevens verstrekt, die wel als prognose beschouwd konden worden. Mede hierdoor zijn wij in de ogen van velen gerehabiliteerd, die onze voorzeggingen tot dan toe met enige korrels zout hadden genomen. Ik wijs hier op het uitschakelen van staatslieden en politiek belangrijke personen, op voorspelde moeilijkheden in en met de kerk van Rome, op verschillende rampen enz., die optraden als door ons verwacht. De periode, waarin wij ons nu bevinden, brengt echter verwarringen, die groter zijn dan in het afgelopen jaar: Wij hebben voor het volgende jaar een programma opgebouwd, dat - althans in theorie - niet zoveel zal verschillen van hetgeen in de afgelopen jaren werd gebracht.

Toch meen ik, dat onze Orde zich er van bewust moet zijn, dat wij een tijd tegemoet gaan, waarin persoonlijke beheersing, zelfstandig zoeken naar harmonie, het zelf gebruiken van de krachten, die ter beschikking staan ook heel wat meer mogelijkheden biedt, maar ook veel meer eisen stelt, dan door ons enkele jaren geleden gehoopt of verwacht werd. In het afgelopen jaar hebben wij verhoogde eisen moeten stellen, zowel aan de toehoorders en medewerkers als aan de verschillende mediums, die wij gebruiken. Hiervoor waren o.m. onze toenemende binding met de Witte Broederschap en in aantal toenemende contacten met gastsprekers aansprakelijk. In het komende jaar zal het veelvuldig optreden van gastsprekers zeker niet uitgesloten zijn, maar ons eigen werk heeft eveneens in de laatste tijd grote wijzigingen ondergaan. Ik vrees, dat daardoor zo hier en daar nog zwaardere eisen dan voorheen gesteld zullen moeten worden, zowel aan degenen, die met ons samenwerken, als aan het begrip van degenen, die naar boodschappen als deze willen komen luisteren.

Ik wil een kleine vergelijking maken:

De spanningen, die aan het begin van het vorige jaar bestonden - het verenigingsjaar wel te verstaan - waren in hoofdzaak gericht op en via de natuur. Wij hebben dan ook gezien - u kunt dit misschien nog wel nagaan - dat de periode van juni tot oktober toen gekenmerkt werd door natuurrampen, misoogsten enz.. Dit jaar blijkt de - kerende - tendens vooral op politiek vlak van groot belang te zijn. Dat ook de aarde reageert op deze invloeden met aardverschuivingen, bevingen enz., is van minder belang op het ogenblik, belangrijkste aspect is naar de mens zelf verplaatst. Juist omdat de nadruk nu valt op de mensen zelf, zal dus nu verwacht moeten worden, dat het menselijke gedachteleven een veel grotere invloed verkrijgt dan in het verleden zelfs maar denkbaar scheen.

Ter verduidelijking enkele voorbeelden uit deze tijd:

In het achter ons liggende verenigingsjaar is het aantal conflicten met gezagdragende instanties op elk terrein toegenomen, over geheel de wereld. Het respect voor wettig en ander gezag is in gelijke mate verminderd. De zelfzucht - waarover wij reeds spraken en waarvoor wij waarschuwd - openbaart zich op het ogenblik zo duidelijk op politiek, economisch en religieus terrein, dat ook hier de vraag wel gesteld mag worden, of er op aarde buiten macht op het ogenblik nog wel een werkelijke gezagsfunctie of macht bestaat. Wij weten, dat de ontwikkelingen naar de nieuwe tijd in zekere zin anarchistisch zijn. Er wordt niet gezocht naar sterkere leiders, die allen als schapen het pad naar de juiste schaapskooi opdrijven, maar naar vrijheid van zelf beslissen, waarin de mensen elkander wel willen helpen om goed, prettig te leven en in dit leven ook bepaalde geestelijke waarden te vinden.

Wat wij nu zien, is weliswaar hoofdzakelijk nog het meer negatieve aspect van de zaak, omdat er nu eenmaal altijd eerst gebroken moet worden, voor men bouwen kan. Toch moet er voor ons eigen werk in de komende tijd juist de hoogste betekenis aan deze tendenzen toegekend worden. Ik meen, dat onze Orde - en met haar vele andere genootschappen en broederschappen van ongeveer gelijke structuur - de taak zullen krijgen om binnen deze anarchistische verhouding de negatieve aspecten aan te tasten en, indien mogelijk, deze op te heffen. Wat daaruit voortkomt, zal een ieder voor zich en vooral in het persoonlijke leven, moeten ervaren.

In de afgelopen tijd zullen velen van u geconfronteerd zijn met veranderingen en conflicten in eigen - persoonlijk - leven. Soms zal men daarbij ook geconfronteerd zijn met een sterke toename van eigen problemen. Een betrekkelijk groot aantal mensen heeft eigen leven, eigen kring, eigen levensbeschouwing soms zelfs, in dit jaar aanmerkelijk zien veranderen. Anders gezegd: De meesten van u hebben - ondanks de meer vreugdige ontwikkelingen, die zo hier en daar toch wel mogelijk waren - het in het afgelopen jaar nog al eens te kwaad gehad. Juist in deze laatste tijd vraagt menigeen zich af, of alle werken, alle moeite nu wel werkelijk zin had. Men vraagt zich af, of de ontwikkelingen in eigen leven en de wereld uiteindelijk niet zullen voeren tot een teloor gaan van alle menselijkheid en een ontbinding van elke bestaande menselijke relatie. Velen zullen dit niet bewust uitspreken of denken, maar deze vraag is toch bij het merendeel van de mensen op de achtergrond wel aanwezig.

Wanneer wij nu in de toekomst kunnen bewijzen, dat mens-zijn op geestelijke basis en met geestelijke krachten in deze tijd voldoening geeft en waarlijk mogelijk is, daarbij aantonende, dat men door geen problemen geheel te negeren, maar alle problemen, waaraan men zelf niets kan doen, voorlopig maar terzijde te leggen, waarlijk de wereld en zichzelf kan verbeteren, zo zal het komende jaar voor degenen, die ons op dit pad kunnen volgen, een belangrijke en klimmende tendens te zien geven. Het is niet noodzakelijk hier nogmaals in te gaan op alle krachten, die in de komende tijd ter beschikking komen: U bent daarover reeds voldoende voorgelicht. Wel wil ik er op wijzen, dat ook het afgelopen jaar - o.m. rond de kersttijd - dergelijke krachten en mogelijkheden heeft geboden. Van deze krachten is door velen onvolledig gebruik gemaakt, velen ook hebben de mogelijkheden van deze krachten eenvoudigweg terzijde gesteld. Men kan dit wijten aan de levenshouding van de moderne mens of aan andere oorzaken, maar het feit is er.

Nu zijn er enorme krachten ter beschikking, maar ook hiermee zal door de meesten maar weinig gedaan worden. Ook hier kan men als oorzaak de levenshouding en vaak geheel verkeerd gerichte belangstelling van de mensen noemen. In het afgelopen jaar waren er vele mensen van goede wil, die nieuwe en betere harmonie in hun leven vonden. Er waren veel grotere aantallen, die zich op de tenen getrapt voelden en op deze aantasting van hun wezen en/of rechten verkeerd reageerden door - schijnbaar verdraagzaam - te doen, of zij daarvan geheel niets bemerkten. Waardoor onjuiste toestanden, niet alleen konden blijven bestaan, maar zelfs in belangrijkheid konden toenemen.

Uit dit alles is het heden geboren. Een overzicht zou men van dit alles waarschijnlijk het beste kunnen geven door grafische statistieken. Dit is echter moeilijk, waar ik niet over de hiertoe

noodzakelijke middelen beschik. Daarom volsta ik met te stellen, dat de mensheid zich op het ogenblik op een hoog niveau van kracht bevindt. De opgang naar dit hoge niveau is zeker vanaf 1961 merkbaar aan de gang. Wij moeten verwachten, dat het einde van het volgende jaar een einde hiervan betekent, zodat de energie, waarover men beschikken kan, dan een zekere daling te zien zal geven.

Aan de hand daarvan concludeer ik: Datgene, wat in deze dagen voor en in het ik bereikt wordt, is zoals altijd blijvend. Maar wanneer men nú zijn mogelijkheid tot bereiking niet onmiddellijk nastreeft en zijn werken en streven uitstelt, is de kans groot, dat men na ongeveer een jaar niet meer instaat zal zijn, te verwezenlijken, wat nu nog een direct bereikbare mogelijkheid is. Dit geldt uw geestelijk, uw persoonlijk leven, uw werkring, uw werken met geestelijke krachten zo goed als de resultaten, die behaald kunnen worden door meditatie, introspectie, langs esoterische en andere paden.

Hoe u ook gaat, de komende periode is de tijd, waarin vele verwezenlijkingen mogelijk worden en waarin deze verwerkelijking ook blijvende resultaten met zich zal brengen. Daarom meen ik, dat men zeer sterk zal moeten trachten de dingen die waarde hebben voor het ik, in deze tijd te verankeren. Doet men dit ten nadele van anderen, zo vrees ik, dat de negatieve aspecten van eigen leven de meest blijvende invloed zullen hebben. Wij moeten dus zoeken naar een mogelijkheid, het voor ons belangrijke en goede nu te verwezenlijken.

Hiervoor zijn natuurlijk weer gunstige perioden aan te geven. U herinnert zich misschien, dat het vorige verenigingsjaar dergelijke perioden te zien gaf, zodat aankopen, die gedaan werden in november, gunstig en aangenaam waren. In mei was een soortgelijke periode: toen bleek een ieder meer dan normaal in staat te zijn om de dingen, die hij of zij nodig had, opeens te vinden. Zulke tijden treffen wij ook in het komende jaar. Niet op dezelfde wijze als in het gegeven voorbeeld, maar t.a.v. van hetgeen men in zich werkelijk verlangt. Juist dit zal in het komende jaar gedurende zekere tijden gemakkelijk en goed te bereiken zijn.

Nu weet u wel, dat degenen, die anderen iets ontnemt - bv. in een uitverkoop iets anderen uit handen graait - later meestal zal ontdekken, dat het zo verworvene sterk tegenvalt of zelfs rouwkoop is. Dit geldt ook in dit opzicht. Voor ons in de geest betekent dit, dat wij in het komende jaar niet alleen maar op de harmonie behoeven te hameren - dit deden wij overigens reeds lang genoeg - maar vooral de nadruk zullen leggen op de noodzaak tot eigen activiteit. Er is nu de mogelijkheid iets te verwezenlijken. M.i. zal dit het gehele werk van de Orde beïnvloeden.

In mijn tijd heb ik de historie nogal bestudeerd. Daarin heb ik meer van dergelijke perioden gevonden. Wij zien de verschijnselen van deze tijd - zij het niet in de enorme omvang, waarin zij nu optreden - altijd weer voorkomen in een tijd, waarin sprake is van grote veranderingen. U weet, dat een groot deel van de wereld op het ogenblik te kampen heeft met overbevolking. Het Romeinse rijk - de staat Rome en niet de wingewesten - heeft daarmee ook te kampen gehad. Vanaf het ogenblik, dat deze toestand in de stad en omgeving optrad, nam de commercie het feitelijke gezag over. Vanaf die tijd is er in Rome sprake van een neergang en is er geen feitelijk herstel meer. Het zijn de meer primitieve mensen, vechtende in Rome's legioenen, die nog langere tijd de adelaars doen vliegen boven de gewesten, maar zelfs deze "barbaren" worden steeds meer onbetrouwbaar. Er komt dan ook een ogenblik, dat het in wezen niet meer de beschaafde romeinen met hun keizerrijk en weelde zijn, die het voor het zeggen hebben, maar de barbaarse vorsten, die overal hun invallen doen en de handelswegen beheersen.

Wanneer wij deze tijd bezien, is er een opvallende overeenkomst: grote delen van de wereld kampen met dezelfde verschijnselen van overbevolking, die eens Rome kende. Wij zien zelfs dezelfde behoefte tot regeling optreden in praktisch alle landen. De verkeers- en huisvestingsproblemen zijn ongeveer gelijk aan de moeilijkheden die Rome eens kende.

De maatmaatregelen, die vele regeerders menen te moeten nemen in deze dagen, tonen treffende gelijkenis met besluiten, die eens de senaat van Rome nam bij soortgelijke moeilijkheden. Ook het optreden van andere, schijnbaar verborgen krachten is gelijk: in de dagen, dat de macht en grootheid van Rome detorieerden, ontstond in Rome een nieuwe kracht, die de stad tot heden toe deel maakt van een belangrijk keizerrijk. Alleen in dit geval een geestelijk rijk: het christendom.

Er zijn meer mensen op aarde, die, wanneer het er op aankomt, hun allereerste trouw aan Rome zullen geven, dan er ooit romeinen waren. Ik zou zo door kunnen gaan. Deze vergelijking dient alleen om u iets meer duidelijk te maken, wat zich in deze dagen in feite afspeelt: Een ommezwaai, waarbij de zakelijke aspecten en de stoffelijke macht, althans voor het westen, grotendeels vervangen zullen worden door meer geestelijke waarden en krachten.

De ideologische aspecten van deze tijd, te sterk vermaterialiseerd, zullen plaats moeten maken voor reeksen denkbepelden van meer abstracte aard. De onderlinge strijd van belangengroepen en standen of rassen zal plaats moeten maken voor een werkelijke broederschap, die geen rangen, standen, verschillen van ras als feiten van hoogste belangrijkheid meer erkent. Er zullen er onder u zijn, die uitroepen, dat groeperingen met deze instelling reeds lang bestaan. Dit is waar. Maar deze groepen hebben in de ontwikkelingen van geestelijke aard nog een onvoldoende invloed, hebben nog geen werkelijke rol gespeeld. Onze groep weet, dat haar pogingen, om tot deze ontwikkeling iets bij te dragen, in het afgelopen jaar redelijk succes gehad hebben. De Orde, als een klein en misschien onbelangrijk deel van de grote Broederschap mag dan ook wel zeggen: Wij hebben dankbaar werk gedaan en hebben reeds veel mogen bereiken.

Maar wij zullen in het komende jaar meer moeten bereiken. Dit meer kan alleen voortkomen uit een veranderde oriëntatie. Het christendom in Rome was oorspronkelijk a.h.w. verborgen in het keizerrijk. Een rijk in een rijk, een geestelijk rijk, dat de slaaf en zijn meester tot gelijken maakte, dat een lid van de pretorianen de gelijke maakte van de eenvoudige boer en de senator tot de vrienden en gelijke van een ex-zwaardvechter, die op straat handel dreef. Ik meen, dat wij dezelfde richting uitmoeten: De richting van een geestelijke broederschap, die alle materiële verschillen tot verdwijnen toe onbelangrijk maakt.

Wij weten ook uit het verleden, dat juist in de eerste tijden het christendom er moeilijk aan toe is geweest: er zijn nogal wat problemen en vervolgingen geweest. Ik meen niet, dat die in deze dagen op dezelfde wijze tot uiting zullen komen. U, mijn geachte vrienden, zult heus niet voor de leeuwen worden gegooid. Hoogstens zal men u misschien dwingen op te treden op een tiener-feest, wat in uw dagen het meest de arena nabij komt, naar ik mij heb laten vertellen. Dit laatste is natuurlijk scherts. Wij behoeven de vergelijking dan ook niet zo ver door te voeren. Laat ons het daarom milder stellen: De christenen werden eens door de maatschappij uitgelachen en veracht. Alleen doordat zij niet de ploibaarheid en beheersing bezaten, die in een dergelijke tijd noodzakelijk is, werden zij tot slachtoffers.

In deze dagen zal men een strijd moeten beginnen tegen al, wat de nieuwe tijd, de anarchie van de persoonlijke bestreving en verantwoordelijkheid teveel op de voorgrond zou kunnen brengen. Ik meen daarom, dat het komende jaar reeds zich zal kentekenen door het ontstaan van een steeds meer omvattende geheime broederschap, een bijna geheime beweging, waarbij geestelijke belangen een grote rol zullen spelen. Meen niet, dat dit alleen u geldt. Ook onder de jeugd is op het ogenblik reeds een behoefte aan houvast en samenhang, waardoor men niet meer het drijven van en beheersen door de enkeling met zijn eierzucht behoeft te dulden. Er is sprake van een zoeken naar een nieuwe rechtsverhouding, waarin de jongere een eigen plaats kan vinden. Het afgelopen jaar heeft dit hoofdzakelijk kenbaar gemaakt via een verzet tegen alle openbare macht. De ontwikkelingen van de komende jaren doen dit verzet verder gaan met een pogen om de beperkte groepsheerschappij, die zowel onderling, commercieel als op ander terrein over de jeugd wordt uitgeoefend, teniet te doen.

Een vernieuwing, die aan de oppervlakte maar weinig positiefs te zien zal geven, maar toch een vernieuwing, die kenbaar genoeg zal zijn, dat men daarin zijn vreugde, hoop en kracht zal kunnen vinden wanneer men dit maar wil. Daarom is het misschien goed, nog even terug te komen op de beginselen van onze Orde:

Wij menen te weten, dat alle geloof slechts een deel van de waarheid kan omschrijven. Wij menen, dat er geen systeem is, dat feilloos en onfeilbaar een enige waarheid kan verkondigen, welke geen overdenking of aanvullingen meer van node heeft. Wij geloven in de goedheid van een God, een Scheppende kracht, die langs vele wegen en in alle tijden een boodschap aan de mensen heeft gebracht, zowel door profeten, helden, godsdienststichters als door geesten, openbaringen en zelfs vaak door het leidinggeven in de vorm van een schijnbaar toeval. Dit is belangrijker dan u denkt in deze dagen: rond u ligt een wereld vol van verwarringen. Een ieder heeft wel een stukje van de waarheid, maar allen weigeren een grotere waarheid te zoeken door elkanders stukjes te aanvaarden en samen te voegen.

Om u een aardig voorbeeld te geven: De heer Andriessen heeft gelijk, wanneer hij zegt, dat ongerechtvaardigde prijsstijgingen bedwongen moeten worden. Een andere heer, die het hiermee niet eens is, stelt, dat de ondernemer ook de mogelijkheid moet hebben om winsten te maken en de kosten te dekken van zijn onderneming, die immers geen openbare instelling is. En ook hij heeft ergens gelijk. De waarheid ligt in het midden. Die waarheid ligt, juist op dit gebied, naar ik meen, wel heel eigenaardig: zonder in politiek te willen gaan, vraag ik mij af, waarom bv. de kosten van monopolies als trein, tram, post, gemeentelijke bedrijven wel haast onmiddellijk en soms zelfs voorbarig gedekt worden door prijsverhogingen, die een ministerieel maximum in feite verre overtreffen. Vaak met een percentage, dat de minister geheel niet aanvaardbaar vindt in zake bv. van de pier. Ik vraag mij af, hoe het komt, dat men enerzijds spreekt over het steeds duurder wordende leven en anderzijds steeds meer producten afkeurt en vernietigt, wanneer het niet mogelijk is ze voor het 10 of 12-voudige van de oorspronkelijke kostprijs aan de verbruiker te slijten.

Dit zijn m.i. symptomen van een ontwikkeling, die zich beneden alle openbaarheid afspeelt. Alle partijen hebben met hun argumenten voor de verschijnselen wel ergens gelijk. De verkoper, wanneer hij stelt, dat hij een bepaalde winst wil maken, de boer, wanneer hij zegt, dat hij een bepaalde minimumprijs wil maken, de veilinghouder, landbouwschap enz., wanneer zij menen, dat al wat geen redelijke prijs opbrengt, maar vernietigd moet worden, de consument, wanneer hij stelt, dat hij niet het slachtoffer behoeft te zijn van misgrepen en winstbehoefte van anderen. Maar ergens klopt iets niets. Allen achten alleen eigen inzicht, eigen waarheid en vergeten, dat dit nog niet de waarheid van iedereen is. Zou men al deze stellingen en waarheden met elkander willen vergelijken, zonder daarbij macht, politiek enz. invloed te geven, dan zou het ongetwijfeld mogelijk zijn een gezondere economie dan de huidige tot stand te brengen.

Geestelijk zien wij hetzelfde: Wanneer wij vechten over het primaat, dat de kerk van Rome voor zich opeist, kan men daardoor veel verbergen van de eisen, die men aan de christenen ten onrechte stelt, terwijl men eveneens de dingen, waarin het christendom tekort schiet, gemakkelijk achter dergelijke strijdpunten verbergen kan voor eigen gelovigen, zodat deze niet te zeer opvallen. Wanneer wij de mens confronteren met de woorden van bv. de Boeddha - niet als een filosofie, maar als deel van een eeuwige waarheid - moet de levensbeschouwing van de mens hierdoor veranderen. Mogelijk is dit, wanneer men het bekrompen vasthouden aan eigen onfeilbaarheid en alwetendheid maar prijs wil geven. Want het is juist de levensbeschouwelijke waarde van de mens, die op dit hoogtepunt van energie zo belangrijk is. In het afgelopen jaar hebben wij dan ook allereerst getracht de noodzaak tot harmonie, de werkelijke kracht daar- van en de werking van de krachten, die de wereld zouden beroeren of reeds beroerd hebben, te bespreken en de daarin gelegen mogelijkheden en noodzaken met u te behandelen.

Wij hebben getracht u in te doen zien dat de verschillende waarheden ergens ineengrijpen, dat er iets is wat groter, machtiger en juister is, dan alles wat de mens meent te kunnen kennen en beheersen. In het komende jaar zullen wij uit moeten gaan van de mens. En niet alleen maar van de mens, die misschien uiteindelijk harmonie probeert te vinden, maar van de mens, die met die harmonie ook iets wil doen. Men zou kunnen zeggen, dat de afgelopen jaren grotendeels door kosmische invloeden werden bepaald, terwijl daar tegen van de menselijke zijde weinig te doen was. De beslissende factoren lagen allen in de handen van geestelijke krachten. In het komende jaar is dit in veel mindere mate het geval. Wanneer het zo dadelijk met de energie en enkele andere waarden weer bergaf gaat, zal de geest weer veel moeten overnemen. Wat zij ongetwijfeld doet. Maar het komende jaar - of om meer precies te zijn en gerekend vanaf heden, 17½ maand - is er nog energie en mogelijkheid genoeg aanwezig, dat de mens zelf iets kan doen en bereiken, terwijl de geestelijke krachten iets minder belangrijk zijn in deze periode.

Daarom moet alle kracht vanuit de geest nu wel gericht worden op het opvoeden van de mens tot een gebruiken van deze krachten. Daarnaast zal de mens meer gericht moeten worden, op samenwerking in plaats van verdeeldheid, op een inschakelen van geestelijke krachten om iets in de stof te bereiken en omgekeerd, wanneer dit wenselijk blijkt. Alleen op deze wijze is een synthese van waarden mogelijk, die grote vruchten dragen kan en de rampen, die de wereld tot 1967 nog kunnen bereiken, onmogelijk kan maken of afbuigen.

Het verbreken van de fatale keten van bevolking, productie en politiek maakt het mogelijk een wereld, vol mensen tot stand te brengen, die eindelijk weten wat zij willen. Dan zal het noodzakelijk zijn in deze periode zoveel mogelijk een mensheid tot stand te brengen, die gelooft in één en dezelfde God. Dit laatste zeg ik misschien verkeerd, want velen zullen nu uitroepen: wij aanbidden toch allen dezelfde God reeds. Ik bedoel dan ook mede één begrip van God - niet als persoonlijk eigendom, maar wel als deel van eigen persoonlijkheid. Niet als een soort rechter ook, met weegschaal, of een despoot op een hemelse troon zal men God mogen beschouwen, maar men zal hem in de eigen, steeds voor ons geuite vorm moeten aanvaarden: Een wonderlijke kracht, die voortdurend in en door ons werkt.

Wanneer ik een overzicht tracht te verkrijgen van het komende verenigingsjaar, zo is het vooral dit laatste, wat mij opvalt: zoeken naar het deel zijn van God. En dat niet alleen maar zo heel gewoontjes, met een vrome meditatie of zo. Om mijn bedoeling duidelijk te maken, citeer ik Rahotep, een oude priester: "Wanneer ik de zon besef, zo leert zij mij. Wanneer ik met mijn besef werk, zo maakt zij mijn velden vruchtbaar. En zo ik met deze vruchtbaarheid de aarde hoedt, ben ik machtig. Want de kracht van de zon straalt door mij af op de wereld".

U moet goed begrijpen, dat voor ons in het komende jaar vooreerst - en waarschijnlijk nog langer - het noodzakelijk zal worden, een houvast te vinden aan het begrip God. Niet als iets dus, waarvoor men moet knielen, maar als een kracht, die werkt. Wij moeten proberen de eenheid van de kosmische godheid te beseffen, de kracht van deze godheid in ons werkzaam te doen worden en dus ook door ons, zo de wet en de kracht van die God zelf mede uitende.

Nu dit nog:

Wanneer wij in het komende jaar in staat blijken dit te volbrengen - al zal dit volgens de mensen nog in beperkte mate zijn - zonder daarbij onmiddellijk en openlijk in conflict te komen met bestaande machten en organisaties als kerken en staten, hebben wij iets blijvend tot stand gebracht. Dit is blijvend. Wie eenmaal op deze wijze de werkelijke God heeft gevonden, gaat in en uit diens krachten verder en zijn zo min of meer onafhankelijk geworden van bepaalde kosmische tendenzen, die voor anderen nog verwarring en machteloosheid zouden kunnen betekenen.

In het oude Egypte waren mensen, die een enkel klein kruis vonden, met zekere genezende krachten. Uit deze kleine ontdekkingen is een geneeskunde ontstaan die, al lijkt zij u misschien

nu primitief, in vele opzichten resultaten behaalde, die ook nu maar net bereikbaar zijn, terwijl daarnaast een medische kennis ontstond, die zeker voor die dagen fantastisch was. Wij zien, dat onder de Griekse denkers wijsgeren zijn, die in wezen maar een enkel begrip nieuw verwerven. Doordat zij deze erkenningen delen met anderen en ook de erkenningen van anderen niet zondermeer verwerpen, wordt de wereld geestelijk groot. Verander de mensheid, zo lijkt de opdracht van deze tijd voor ons te luiden, door hem te helpen, zijn God en kracht in zich te vinden.

Nu hou ik niet van het zo vaak gebruiken van het woord God. Ik voel mij dan een beetje een dominee. En ik hou niet van dominees. Niet dat ik bezwaar tegen hen heb in hun functie, maar wel heb ik bezwaar tegen de lichtzinnige en vaak verwrongen wijze, waarop zij met al hun goede bedoelingen Gods Woord plegen te hanteren. Daarom spreek ik niet verder meer over God als Kracht. Ik zeg alleen nog maar: er is energie aanwezig.

U zult in uw leven in het komende jaar een stuwung ervaren. Daarbij kan ook angst voorkomen. Natuurlijk. Maar wanneer u dit nu maar wat binnen de perken weet te houden, dan heeft u een fantastische mogelijkheid om in uzelf en door uzelf ook in de wereld iets groots te bereiken, eigen leven te hernieuwen a.h.w. Wanneer je dit niet alleen kunt - en dat komt nogal eens voor - zul je het met anderen samen wel kunnen bereiken. Tenminste, wanneer men niet spreekt van mijn God en uw God of mijn stelsel en uw stelsel, maar alleen nog denkt aan aller gezamenlijk streven. Wanneer je maar niet zegt, dat de mogelijke ethiek volgens bepaalde stellingen goed of vraagwaardig is, dat iets theoretisch niet oplosbaar schijnt, maar alleen maar vraagt, wat er gedaan moet worden en vooral daarbij vraagt: hoe kan ik, hoe kunnen wij dit doen?

Dat hierdoor het werk van de Orde verandering zal ondergaan, zal u hierdoor nu wel duidelijk worden. Zekerheid van programmering, zoals eens, is nu zeker niet meer zo sterk aanwezig, want het gaat nu niet meer om de leer, het gaat nu om de resultaten, zoals het nu niet meer in de eerste plaats gaat om mooie stellingen, maar om regels, waarmee een mens iets kan bereiken. Dit, vrienden, lijkt mij het meest kentekenende van het komende jaar. Het afgelopen verenigingsjaar was een overgangstijd, een tijd, waarin wij van de theorie, de veelzijdige belichting moesten komen tot de hoofdbegrippen, waarin en waarmee een mens kan leven, waaruit een mens tot bereiking kan komen. Het volgende jaar zal betekenen, dat wij moeten wijzen op de mogelijkheden, die er bestaan, om gebruik te maken van de krachten, die men ter beschikking heeft, het uitbuiten van de mogelijkheden, waarover men beschikt, het zoeken ook van een binnen verdraagzaamheid en naastenliefde mogelijke weg naar een maximum van werk en beleving in stof en geest.

Dit was dan een soort overzicht, al bevatte het kennelijk niet alles, wat u er van had verwacht. De eenvoudigste punten daarvan waren: deze tijd, uzelf, wat geweest is en wat komen gaat. Nu rest mij nog slechts om te constateren, dat dit alles deel uitmaakt van een cyclus, die lang van de voren reeds vaststond. Zoals het werk van onze orde over meer dan 50 jaren reeds een vaste lijn heeft gevolgd, zoals vele andere geestelijke groeperingen, soms werkende door vele verschillende mediums, in vele verschillende verenigingen of zelfs inspiratief werkende binnen loges etc., al die tijd in wezen één enkele richtlijn hebben gevolgd, juist om voorbereid te zijn op deze tijd en daarmee een zo groot mogelijk resultaat in de kritieke periode te kunnen bereiken.

Dit is deel van het bewust leven, het bewuste streven van de dienstbare geest, die zoekt, de mens zo meer mogelijkheden te scheppen. Misschien zijn er ook onder u, die zichzelf als werktuigen van de geest beschouwen: Weet dan, dat die tijd nu voorbij gaat en de komende tijd de geest in harmonie, in waardige en ware erkenning, uw werktuig wil zijn, wanneer dit mogelijk is in de komende dagen. Ik meen dat hierin het kritieke van deze tijd, de grote verandering ook in de verhouding tussen geest en stof, op de meest juiste wijze is uitgedrukt. Indien u iets hierover vragen wilt, staat u dit nu vrij.

Vraag: Het initiatief moet dus nu uitgaan van de mens?

Antwoord: Inderdaad. Wat wij kunnen doen, is voorlichting geven. Deze voorlichting zelf echter zal ook steeds minder een polemisch karakter krijgen. Er is geen tijd meer voor polemieken, debat, wederkerige besprekingen, het is prettig en leuk, wanneer wij daarvoor nog enige tijd kunnen vinden. Nu echter wordt het voor ons een kwestie van: de mens moet weten, waar zijn mogelijkheden tot beslissen liggen. Hij moet voor zich kiezen, de beslissing nemen die volgens hem goed is. Welke dat is, is van minder belang. Belangrijk is, dat men een beslissing neemt.

Werkende met de gegeven mogelijkheden naar het doel, dat men zich gesteld heeft, zich houdende aan de genomen beslissingen, moet de mens in de komende tijd a.h.w. eerst de krachten verankeren, die voor de geest dan weer een basis kunnen vormen voor geestelijk werk in de toekomst. Het initiatief ligt daarbij voorlopig inderdaad bij de mens. Wij kunnen nu weinig anders doen dan de mens helpen, waar wij kunnen bij zijn gekozen werkzaamheden en daarnaast hem zeggen, wat volgens ons de meest juiste weg en methode voor hem is.

Vraag: Dit ligt toch voor een ieder anders, omdat wij allen verschillende persoonlijkheden zijn?

Antwoord: Tja... Wij zijn allen verschillende individuen met een eigen persoonlijkheid, sprak de ene lucifer tot de andere. Toch zaten zij samen in hetzelfde doosje, hadden zij dezelfde bestemming en waren zij zelfs bestemd, om te ontvlammen aan hetzelfde strijkkvlak. De verschillen zijn niet zo groot als u vaak denkt. Wanneer u daar nu maar rekening mee houdt en beseft, dat het niet gaat om uw persoonlijk leven en persoonlijke belangen, maar om het begrip mensheid, zoals dit in u leeft, het begrip van geestelijke mogelijkheden, zoals dit in u ligt in kosmische zin - dus niet als een persoonlijk iets - bent u al dicht gekomen bij het voor deze tijd juiste streven, dat niet meer uitgaat van een zuiver persoonlijk standpunt, maar een persoonlijke dienstbaarheid aan het geheel inhoudt. Ik acht dit antwoord het meest juiste, omdat mijn beaming, dat men een individu is en dus alles een persoonlijke zaak is, u tot de overtuiging zou kunnen brengen, dat u geheel in overeenstemming met eigen wensen en behoeften de zaak af kunt handelen, en dat is niet juist.

Vraag: Geldt dit voor deze groep alleen, voor groepen als deze alleen, of voor alle mensen?

Antwoord: Eigenlijk geldt het voor alle mensen, voor de hele wereld. Ook dit is logisch: wij behoren nu eenmaal tot de mensheid. Deze mensheid kunnen wij dan desnoods per wortelras bezien als een entiteit, ofschoon het geheel ook weer en dan een eeuwige entiteit is. Je kunt zeggen: de cellen bouwen samen het lichaam op. Nu kan men wel stellen, dat deze cellen onderling persoonlijkheden zijn, omdat zij in vele dingen van elkander kunnen verschillen. Maar dat neemt niet weg, dat zij, alleen in algehele samenwerking en zonder uitzondering samenwerkende, waarlijk iets zijn en iets kunnen bereiken.

Vraag: Hetgeen u stelt, staat in verband met de wisseling van wereldheerser, evenals de langdurige bijeenkomst van de Witte Broederschap. M.i. is dit reeds lang voorbereid door de Meesters, die de godsdiensten brachten. De mensen zijn dus reeds duizenden jaren voorbereid. Alleen de laatste hand is gelegd door iets, wat wij het spiritualisme kunnen noemen. Is dit juist?

Antwoord: In wezen niet. Naar ik meen, moet u het zo zien: elke kosmische heerser kent een bepaald hoogtepunt. Dit noemen wij een punt van openbaring, de mensheid is dan langs de bestaande weg opgeklommen tot een maximum gebruik van haar mogelijkheid. Het is dan mogelijk en noodzakelijk een nieuw geestelijk element aan de mensheid toe te voegen, waardoor de reeds bereikte mogelijkheden anders gericht zullen worden en een nieuwe fase van ontwikkeling mogelijk wordt. Jezus heeft dit hoofdzakelijk voor de westerse wereld gedaan - al leefde Hij in het nabije oosten - terwijl de Boeddha dit deed voor de vele onderling strijdende rijken van Azië, terwijl Mohammed op zijn beurt een dergelijke impuls gaf aan een Afrikaanse ontwikkeling, die door afgoderij en misleiding overspoeld werd.

Het is dus juist, dat zij een voorbereiding vormden voor de daarop volgende tijd. Zoals wij kunnen zeggen, dat zij, die de fundamenteen leggen, de bouw van het huis reeds voorbereiden en de vorm daarvan voor een deel bepalen. Toch is het dan nog steeds nodig dit werk verder af te ronden, aan te passen aan omstandigheden. Dit was de reden van het lange congres van de raad in de Witte Broederschap. Dit is ook de oorzaak van de door de geest in deze tijd gevolgde werkwijze. Het grijpt alles ineen als de radertjes van een uurwerk. Maar wanneer de evolutieperiode van de mensheid er niet geweest zou zijn, de veranderingen in de mensheid, gedurende de tijd van bv. Jezus' dood tot heden, zou deze fase van arbeid niet mogelijk zijn en zo datgene, wat nu een opbouwende kracht kan worden, misschien tot een vernietigende orkaan zijn geworden.

Daarom is elke fase op zich weer belangrijk. De grote Meesters nemen ook daaraan deel. En het geheel is alleen maar een heel klein stukje uit de grote weg, die de geest volgens de wil van de Schepper nu eenmaal af moet leggen: Van in-God bestaan tot ik-bewustzijn, dan gaande door de duisternis gaande tot het Licht, desnoods daarbij vele malen herboren wordende, om uiteindelijk, duister en Licht in zich beseffende, tijdloos en bewust binnen het goddelijke zijn werkelijke plaats weer in te nemen.

Wat wij nu meemaken is een ontwikkeling die, zelfs voor dit ras, eigenlijk al in of voor Atlantis op deze wereld begonnen is en pas voltooid zal zijn over rond 20.000 jaren zover het deze wereld en deze mensheid in deze vorm betreft. Voor ons, zoals wij zijn en leven, is de periode, waarin wij bewust bestaan, belangrijk. Het gehele bouwwerk, de algehele structuur, is het werk van een grotere kracht, een kracht, sterker dan wij allen, onmetelijk en onbegrijpelijk. Voor ons is het alleen maar de zaak, dat wij ons stukje, wat wij binnen dit eeuwige werk mogen verrichten, zo goed mogelijk afwerken. Daarom menen wij - en ik - dat wij op het ogenblik op een zeer belangrijk punt in deze ontwikkeling zijn aangekomen. Het is haast, of wij nu de sluitsteen in een kruisboog in moeten voegen. Dit zal ook in dit jaar reeds moeten gaan geschieden. Daarom en alleen daarom spreken wij voortdurend over de belangrijkheid van de Witte Broederschap en haar raad, niet omdat wij daarmee het oude willen wegwerpen, maar omdat wij trachten duidelijk te maken, dat het oude, vernieuwd en erkend, opnieuw geuit en beleefd moet worden, omdat de huidige ontwikkeling vast dreigt te lopen.

Er is een top behaald. Men kan in deze richting niet verder meer, tenzij men al, wat geschapen en gevonden is, op een nieuwe wijze en met een nieuw doel gebruikt wordt. Het is dit nieuwe gebruik van zowel de krachten, die in de mensen ontwikkeld zijn of weer ontwaken, zowel als voor de mechanische middelen en mogelijkheden, die de mens nu heeft, van belang. De coördinatie in deze tijd zal juist moeten zijn en geschieden. Daarom is het belangrijk, dat de mensen niet op grond van oude wijsheden, waarheden en openbaringen alleen worden voorgelicht, maar dat zij voortdurend ook een inzicht verkrijgen in hun eigen mogelijkheden, verplichtingen en belangrijkheid in dit deel van de tijd.

De eenheid, samenhang, onderlinge harmonie van de mensheid - reeds deel van een oude leer, ofschoon juist dit daarbij vaak vergeten wordt - was in het afgelopen jaar van belang en heeft de mensheid dan ook enkele ernstige crisissen doen overwinnen. Nu is het belangrijk, dat de mens een eigen initiatief vindt, omdat hij anders het willoos slachtoffer wordt van ontwikkelingen, die niet noodzakelijk zijn, omdat de mens nu zijn krachten zal kunnen uiten op een wijze, die - niet voor de kosmos, maar voor hem persoonlijk - een verlies betekenen in plaats van een winst. Wij vinden nu eenmaal - misschien zijn wij ook nog maar kleine jongens - dat het toch wel erg belangrijk is, wanneer je zo nu en dan in je leven nog kunt zeggen: Ik heb winst behaald.

Vraag: U hebt gesproken over de hulp, die de geest ons kan verlenen.

Antwoord: Dit deed ik, althans letterlijk, niet. Ik merkte op, dat de geest in het verleden de mens vaak tot zijn instrument heeft gemaakt maar dat in de tijd, die komt - vooral in het jaar dat komt, is dit belangrijk - nu wil dienen, dus een middel tot bereiking wil zijn voor de mens. Ik bedoelde alleen, dat, waar een redelijke harmonie tussen stof en geest mogelijk is, de geest

nu bewust een hulpmiddel wil worden, waardoor de mens zichzelf en zijn eigen doeleinden kan verwerklijken. Dat betekent dus zelfs nog meer dan een alleen maar dienstbaar zijn.

Vraag: Stel dat je iemand een auto geeft en zegt: met dit hulpmiddel kun je binnen een half uur naar Rotterdam rijden, maar niet zegt hoe. Dan komen er ongelukken. Zo voel ik mij hier, wanneer u spreekt over werken met de krachten enz.

Antwoord: Ik zou zeggen, dat je om de wagen te starten sleutels nodig hebt. Wij proberen u deze sleutels te geven. Maar er zijn veel mensen, die beweren dat wat wij doen, in wezen nutteloos is. Zij stellen: jullie vertellen ons over de krachten en zegt dat dit mogelijk is en dat kan. Maar hoe? Dat is nu uw auto. In wezen is het enige, wat wij u nog niet verteld hebben: hoe je eerst het contactsleuteltje om moet draaien. Dit kunnen wij - op verantwoorde wijze - pas doen, wanneer wij denken, dat degene aan wie wij het voertuig ter beschikking stellen, ook verstandig en gehoorzaam genoeg is, om daarmee te kunnen rijden zonder ongelukken. Of tenminste met een zeer geringe kans, dat er ongelukken van zullen komen.

Daarom worden - ook in deze bijeenkomsten - steeds weer kleine tips ingeweven. Begrijpt men voldoende van het "voertuig", dan zal men tot de conclusie komen, dat veel van hetgeen gezegd werd, voor u verder overbodig is, omdat je opeens weet: om met het voertuig te kunnen rijden, om het te kunnen starten, moet ik eerst dat eenvoudige sleuteltje een slagje omdraaien. Velen denken, dat zij, als zij dit nu maar weten, verder niet behoeven te weten, hoe en waarop de wagen loopt, hoe de draden liggen enz.: Wij menen echter, dat men dit juist wel alles moet weten, omdat er nu eenmaal fouten en kortsluitingen voor kunnen komen.

Daarom beginnen wij in deze tijd van u een beslissing te vergen: wilt u auto leren rijden of niet? Zegt u: ik wil het wel, maar.... dan zeggen wij: al goed, het hoeft niet. Zo belangrijk is het nu ook weer niet. Dan zullen wij wel een ander vinden, die werkelijk alles wil doen, om goed te leren rijden. Zegt u ja, dan gaan wij eerst nog eens de theorie van verkeer en voertuig doornemen. Omdat het echter belangrijk is, dat u er op korte termijn al redelijk mee kunt rijden, blijven wij voorlopig naast u zitten aan het stuur - noem het inspiratie, ingrijpen enz.- om u stap voor stap de laten weten en voelen: zo doe je dat. Maar na de les nemen wij het sleuteltje voorlopig weer af: met ons gaat het in deze periode, maar zonder ons nog niet. Dan zeggen wij: probeer het nu zelf eens. Heeft u geen direct resultaat? Geeft niet. Doe het nu eens precies zo. En als wij dan denken, dat alles er goed in zit, geven wij het sleuteltje en zeggen: draai om en ga je gang. Wanneer je ons nodig hebt, komen wij terug.

Het is voor u gemakkelijk om te zeggen: geef ons nu maar het recept. Maar vergeet één ding niet: dat kan gevaarlijk zijn en wij dragen hier een grote verantwoordelijkheid. Want het geheim van de atoomcentrale is uiteindelijk ook het geheim van de atoombom. Beiden berusten op het weten omtrent en hanteren van massa, al dan niet in kritieke hoeveelheden en reacties. Dit is ook de reden, dat wij altijd weer trachten de mensen er toe te brengen ook in dit opzicht in zichzelf te zoeken. Want velen dragen de oplossing van het geheim reeds in zich. Soms weten zij zelfs wel bewust hoe het moet, maar durven het niet aan en willen het graag eerst eens nadrukkelijk en herhaaldelijk van een ander horen. Wanneer zo iemand de moed heeft om te vragen: is het zo? Is dit juist? dan draaien wij er niet omheen. Dan geven wij het toe: ja, zo is het en niet anders.

Vraag: Een dergelijk bewustzijn verkrijgt men toch niet automatisch, men moet zichzelf toch daartoe opwerken?

Antwoord: Ik zou hier willen zeggen: de mens moet alleen maar leren, om oplettend te zijn. Wanneer er een wolk voorbij de zon drijft, vallen de schaduwen opeens anders. Weet je dit niet, dan onderga je het als een verandering van stemming en gaat verder. Wie echter geleerd heeft in zo'n geval naar boven te kijken, ziet niet alleen de wolk, maar zal ook kunnen leren om te zeggen: nu gaat het regenen, of: nu wordt het weer mooi weer. Het is de opmerkzaamheid van de mens voor al de schijnbaar gewone dingen, die dagelijks in, met en rond hem gebeuren, die voor het bereiken van dit bewustzijn van belang zijn. Je krijgt dus het bedoelde bewustzijn niet geheel automatisch aangemeten, neen, maar je beschikt wel over de

middelen om al, wat er gebeurt in en rond je waar te nemen. Door de waarneming leer je jezelf en hogere krachten de juiste vragen te stellen. Nog steeds staat er geschreven: "Vraagt en u zal gegeven worden, klopt en u zal worden opengedaan". Maar er staat niet bij, wat u moet vragen om gehoor te krijgen en waar u moet kloppen. Dat moet u eerst zelf uitvinden.

Ik meen, dat wij de zaak nu kunnen afsluiten, vrienden. Ik heb het prettig gevonden, op deze avond een soort overzicht te mogen geven. Een overzicht dat, mede door uw vragen, eigenlijk de problemen van het afgelopen jaar en ook uw mogelijkheden voor het jaar, dat volgt, heeft samengevat binnen het kader van een kosmische ontwikkeling.

Nogmaals: wanneer ik u zeg, dat er krachten zijn, waarmee u kunt werken, zo moet u niet zeggen: Hoe en waar moet ik beginnen. Voor uzelf zult u vaak weten, wanneer u behoefte heeft aan een andere kracht. Wanneer u dan de moed heeft om uzelf te zeggen: zo lijkt het me goed, dus ik neem de proef, dan zijn er al veel dingen gebeurd. Dan heeft u uzelf in staat gesteld, de in u liggende mogelijkheden en krachten te ontdekken en te gebruiken. Wanneer u zegt: maar dit moet ik precies op schrift hebben, dan kan ik alleen maar zeggen: daaraan heeft u maar weinig. Zeker: u moet weten wat de mogelijke consequenties en dus te stellen eisen zijn, niet alleen de gevolgen, die zeker zijn en de verplichtingen, die met zekerheid op zullen treden, maar ook al wat, zij het misschien later, als gevolg daarvan weer mogelijk is. Daarover zullen wij u waar noodzakelijk altijd weer voorlichten, zover dit voor ons mogelijk is.

Maar soms moeten ook wij zwijgen. Naast deze voorlichting is in deze tijd het woord aan u. Niet aan de hand van een lijstje met voorschriften of een handleiding, maar aan de hand van de kracht, die u juist in deze dagen in steeds sterkere mate in uzelf kunt ontdekken. Juist aan de hand van hetgeen u nu ondervindt en ervaart, maar ook aan de kracht denkende, die u - vaak onverwacht - in uzelf ontdekt om problemen op te lossen, waaraan u anders ten gronde zou zijn gegaan, zult u veel leren en tot stand kunnen brengen. Nu doet u het vaak onbewust.

Tracht dit steeds meer bewust te doen en u zult zien, dat u weet, welke vragen u moet stellen, dat u ook het antwoord verkrijgt, dat de noodzakelijke aansporing en hulp komt. Maar een gebruiksaanwijzing krijgt u niet. Onze drukkerij is niet in staat die op tijd bij u af te leveren. Waarmee een jaar is gesloten en geopend. Laat mij de hoop uitdrukken, dat u niet alleen zegt: wij zullen wel eens zien, maar dat u beseft: in deze tijd is het zaaks zelf de zaken ter hand te nemen. Wij moeten het doen. Zelfs al betekent dit voor ons overuren, zo zullen wij toch trots en dankbaar zijn, omdat dit voert tot resultaten. Ik dank u voor uw aandacht.

ENKELE PRAKTISCHE PUNTEN

Goedenavond, vrienden.

In de korte tijd, die ons rest, voor een gast van de broederschap deze avond voor u besluit, zou ik graag enkele meer praktische punten met u willen bespreken.

In de eerste plaats moeten wij wel beseffen, dat de krachten van deze tijd alleen gebruikt kunnen worden door de personen die daar innerlijk voldoende harmonisch mee zijn.

Belangrijke regels zijn dus o.m.:

Laat u niet opzweepen tot angst, toorn, een te groot enthousiasme. Probeer gelijkmoedig te zijn en u te beperken tot datgene, wat u zelf kunt doen. Maar daarmee heeft u alleen een zekere harmonie bereikt met de krachten van deze tendens en heeft u waarschijnlijk nog niet de weg gevonden, om deze kracht ook te gebruiken.

Het volgende kan u helpen de weg daartoe te vinden:

Praktisch elke dag komt er een ogenblik, dat je beslissingen moet nemen, een ogenblik, dat je na moet denken over iets, wat voor jou van belang is. In vele gevallen staat dit in verband met een beroep, dat u doet op anderen, of een beroep dat anderen op u doen. Zodra u te maken krijgt met iets, waarin een menselijke relatie gemoeid is, moet u trachten voor een ogenblik stil te zijn in uzelf en te luisteren. Ga niet uit van een te voren overlegd plan, maar laat u in de eerste benadering van het probleem eenvoudig drijven op de leegte, die in u ligt. Zodra u de eerste stappen gedaan heeft, de eerste woorden gesproken heeft, moet u overwegen, hoe u vanuit dit punt verder kunt gaan. U zult tot uw verbazing ontdekken dat uw prestatie, uw bereiking of uw contact met de medemens en wat dies meer zij, aanmerkelijk verder gaat, dan u normalerwijze had durven hopen of verwachten.

Verder blijkt ook dat de kracht van deze tijd over het algemeen innerlijk moeilijkheden baart. Er is sprake van een afscheid nemen van oude omstandigheden - wat men niet gaarne doet - er is sprake van een vernieuwing, die op zijn minst genomen dubieus is in de ogen van de doorsnee mens. Wanneer wij ons in ons werken hierop willen baseren - op deze kracht dus - kunnen wij dit alleen doen krachtens een geloof. Bezit u dit geloof niet of in niet voldoende mate, dan is het niet juist u toch zonder meer op de vernieuwing en haar krachten te baseren. Aan de andere kant weet een ieder, dat het oude niet behouden kan worden. Hou u daarom niet teveel aan het oude. Degenen die geloven in de vernieuwing, kunnen uit dit geloof zonder meer krachten putten en zullen ontdekken, dat zij - bv. wat genezing betreft, innerlijke verlichting, bezieling, inspiratie en wat dies meer zij - verder komen dan normaal. Degenen echter, die geen keus konden doen, kan ik alleen de raad geven - en dit is een praktische sleutel:

Ga uit van het meest positieve, wat er voor u bestaat. Probeer dit in uzelf a.h.w. te formuleren en laat deze formulering volgens het reeds eerder beschreven proces u voeren tot een eerste reactie. Op deze wijze zult u, zelfs wanneer u de vernieuwing niet onmiddellijk en zonder meer kunt aanvaarden en dus de grote mogelijkheden daarvan niet bewust gebruiken kunt aan de kracht, die hierdoor rond de wereld bestaat, toch een redelijk aandeel kunnen hebben.

Mijn tijd is helaas beperkt. Ik wil dus volstaan met u nog een laatste raad te geven:

Er is veel bijgeloof, dat onzinnig is. Bijgeloof schept aan de andere kant echter een psychische gesteldheid, waardoor de waarschijnlijkheid aanmerkelijk beïnvloed kan worden. Het hindert dan volgens mij ook niet, als u gebruik maakt van bijgeloof, zolang u daarmee maar resultaten behaalt. Degene, die in deze dagen alleen redelijke middelen wil gebruiken, zal tot zijn spijt moeten ontdekken, dat hij tekort schiet en de omstandigheden zich tegen alle redelijkheid van reactie schijnen te wenden. Degene, die, een vastgesteld doel in aanmerking nemende, alle mogelijke middelen, ook de onredelijke, in toepassing wil brengen zal ontdekken dat de schijnbare onredelijkheid van veel, wat men bijgeloof noemt, wel degelijk een zekere wetmatigheid omvat.

Werk zoveel u kunt ook met de wetmatigheden, die nog niet redelijk vastgelegd, vaststelbaar of omschrijfbaar zijn en juist daarom gehuld werden in termen van geloof, bijgeloof, magie, wonderverwachtingen en dergelijke. Wie uitgaat van het bovenredelijke, zal nl. met de krachten verder op redelijke wijze kunnen werken omdat hij, eenmaal in harmonie zijnde met deze krachten, daarmee een redelijk gesteld doel kan nastreven.

Dit zijn maar enkele korte punten, die u kunt beschouwen als een kleine voorloper van de leringen, de raadgevingen ook, die u in het nieuwe jaar in ruimere mate zullen geworden. Nu echter is het voor mij tijd geworden om mij terug te trekken, opdat onze gast van deze avond aan het woord kan komen.

Tenzij het noodzakelijk is een meer geleidelijke overgang van spanningen te bewerkstellingen, wordt het medium daarna onmiddellijk vrij gegeven. Zou er wel sprake zijn van een kort overnemen, zo verzoek ik u op dit ogenblik zo rustig mogelijk te zijn. Wat daarbij eventueel nog gesproken wordt, heeft weinig of geen betekenis.

Ik dank u voor uw aandacht en vraag nu uw welwillende belangstelling voor de gastspreker van de broederschap.

VERPLICHTINGEN EN MOGELIJKHEDEN

Gegroet, vrienden.

Het is in deze dagen noodzakelijk, de mens te wijzen op zijn verplichtingen en mogelijkheden. Dit geschiedt dan ook via vele kanalen en wegen. Het is echter vaak niet mogelijk die mens ook te doen ontdekken, hoe sterk krachten en vermogens in hemzelf leven. Het is dit laatste, dat aanleiding werd tot mijn kort aanwezig zijn in uw kring.

Wanneer u een kort ogenblik uw lusteloosheid vergeet, wanneer u voor een kort moment vergeet, hoeveel beperkingen en zorgen u kent, zo kunt u in uzelf een nieuwe kracht voelen groeien. Leer u te ontspannen, daar waar u geen meester kunt zijn. Leer stil te zijn in uzelf en de stilte te aanvaarden, door uw gedachten te beheersen en te richten. Wie in deze dagen de kracht van de gedachten weet te richten op de juiste wijze, zal veel bereiken. Maar de enige kracht, die aanvaardbaar is, is de kracht, die men naastenliefde noemt.

Indien u uw medemens aanvaardt en de eenheid kent van denken met de mensheid, wanneer u een eenheid van streven kunt herkennen in uzelf, die het geheel van uw wereld, ja, van alle sferen, die met deze wereld gebonden zijn, omvat, zo zeg ik u, dat u sterk zult zijn buiten alle mate.

Wanneer u gelooft in Licht en u denkt Licht, zo zeg ik u, dat er een Licht zal zijn, zo sterk, dat het u vaak zelfs zintuiglijk kan beïnvloeden.

U meent vaak afhankelijk te zijn van de leiding van de geest, van krachten van buiten, die uw lot zullen beslissen. U meent geketend te zijn aan het rad van de tijd, dat u voortsleept langs de eeuwig wendelende weg van karma. Maar ik zeg u, dat dit de tijd is, waarin u de krachten kent, waarin u kunt breken, met wat u bindt en waarin u krachteloosheid kunt vervangen door een sterk bewustzijn van eenheid met alle leven.

Wie voor zichzelf streeft in deze dagen, zal vaak teloor gaan. Hij zal steeds meer geïsoleerd zijn en steeds minder contact vinden met zijn wereld, steeds krachtelozer zoeken naar een contact, dat er niet meer is. Maar wie begint met zijn wereld te aanvaarden en te dienen, wie die wereld zijn wezen tegemoet richt als een begrip, als een oor, dat luistert, een gedachte, die goed wenst, een wil, die troost, zal ontdekken, dat de krachten van de wereld in harmonie samensmelten en hem in staat stellen al, wat hij wil, tot werkelijkheid te maken.

Het is niet mijn taak of plaats u een mirakel of wonder te beloven. Toch geschieden er wonderen in deze tijd, waar mensen zichzelf vergeten en alleen werken voor het geheel, voor anderen, waar hun verbondenheid met het leven sterker wordt dan hun zelfzucht en eigen belang.

U kunt ook deze wonderen verrichten. Het geheel van de geestelijke bestrevingen werd gericht op deze tijd. Van hieruit zal alles anders en nieuw kunnen zijn. Maar wat deze tijd is, wordt bepaald door het verleden. De kracht, die uw ziel vergaard heeft in levens, lang vergeten, het bewustzijn, dat u hebt opgedaan en dat nu begraven ligt in uw onderbewustzijn, het weten dat

in u bestaat en dat u nu nog vreest, zij zijn de eerste werktuigen u gegeven op deze wereld om uw taak te vervullen.

Met deze wordt u dan de steun gegeven en de absolute kracht van de broederschap, maar ook de kracht van allen, die u Meesters noemt ofwel engelen dan wel goden zou noemen. Want uit deze verdeeldheid van de sferen komt het moment van eenheid tot aanzijn: De eenheid en verbondenheid, waaruit het geheel dat voor u werkt en tot u spreekt, is uw kracht en uw vermogen. Het is uw leven, gericht op een nieuw doel, bevrijd van alle verleden. Dit is het, wat ik u wil zeggen.

Deze dagen, met hun vreemde wisselingen en conflicten, zullen voor u nog moeilijkheden baren en teleurstellingen. Dit is niet te vermijden, indien u blijft oordelen naar de oude maatstaf. Doch indien u oordelen leert, of slechts leert leven en beseffen volgens de nieuwe maatstaf, zo zullen de komende maanden - zeker de komende 3 à 4 weken - u kenbaar maken, hoe sterk u reeds bent.

Ik beloof u geen kracht voor uzelf, want dit lijkt mij in deze tijd haast onbereikbaar. Maar ik beloof u een kracht, waardoor u met uw denken, met uw welwillend eenzijn in en met de wereld volbrengen kunt, wat onmogelijk leek.

Daarmee kunt u de duivelen uitdrijven die in sommige mensen nog wonen, waarmee u goed kunt maken, wat gebroken schijnt. Waarmee u, in uzelf, het wonder kunt beleven van een harmonie, die ver uitgaat boven alle stoffelijke begrenzing. Deze kracht zal op de wereld nog verwarring brengen. Maar zij is uw sterkte, indien u wilt.

Verwerp niet, wat u gegeven wordt, opdat, wanneer u hongert naar kracht, u niet door uw disharmonie verworpen zult zijn. Dit is de tijd van handelen. Dit is de tijd om te beginnen en te werken. Kort zijn de dagen u bemeten: een aantal maanden, en u bent zonder kracht. Maar nu, nu kunt u uw lot voor wereld en sfeer vorm geven. Wat meer is: u kunt uw ware plaats in mensheid en zijn erkennen en aanvaarden als nooit te voren. Opdat u dit zou beseffen, heb ik gesproken.

Ik dank u.

Het spijt mij, vrienden, maar voor een kort ogenblik moet u nog met mijn aanwezigheid genoeg nemen. Dat, wat gezegd is, geeft wel duidelijk weer, dat ik in mijn eigen betoog niet overdreven heb. Het is echter aan u om het bewijs te vinden, want woorden zijn geen bewijzen. U kunt er echter wel van verzekerd zijn, dat, wanneer u eerlijk zoekt, de bewijzen u in de schoot worden geworpen.

Wat de broederschap op het ogenblik nastreeft en - volgens mij - ook bereiken zal, is zo groot, dat u op een gegeven ogenblik zelfs zult zeggen: Hou nu maar op met al die bewijzen. Ik geloof het zo wel.

In de verwachting, dat u dit binnenkort op vreugdige wijze zult kunnen zeggen aan de hand van allerlei krachten, ervaringen en belevingen, waaraan u nooit heeft gedacht, of voor uzelf mogelijk heeft geacht, beëindig ik nu mijn taak. De noodzaak voor mijn verdere aanwezigheid is voorbij. Ik bemerk, dat de trilling reeds voldoende is afgezwakt, zodat ik dus zonder verder risico voor het medium heen kan gaan. Indien ik echter aan deze avond een slotwoord toe mag voegen, zou wil ik zeggen:

Vrienden, de tafel is gedekt. Maar eten moet u zelf.

Goedenavond.

Het volgende schone woord stamt uit het jaar 1950 en werd op draad vastgelegd tijdens een besloten bijeenkomst.

Het schijnt mij een passende aanvulling op de lezingen van de laatste tijd.

Karel van der Nagel

HET SCHONE WOORD

DE DROOM

ik zag de wereld gloeien
het scheen, zij zou door vuur vergaan
geen gras of groen zou ooit meer bloeien
dit scheen het eind van het bestaan.

Mensen vluchtten naar de polen
wanhoop, zich bergend onder ijs
wilde op aarde verder dolen
wilde leven wel tot elke prijs.

Ik zag lichten aan de hemel komen
en langzaam helse gloed vergaan
een wonder licht had vuur zijn vlam genomen
door wanhoop brak de hoop zich baan.

Het verre en nabije oosten
gebonden in 'n wrede strijd
wilden slechts met macht zich troosten,
maar sterker was de eeuwigheid.

De droom werd licht
en aan verkoelde puinen
werd een wonder toen verricht:
zij werden bloeiend schone tuinen
en overal was gouden Licht.

Nog was er ijs onder mijn voeten
nog plaagde mij een kille wind
maar lichtgestalten, die mij groetten
zeiden mij: wees welgezind.

Zij traden wijn uit alle wolken,
wie dronk, kon hunne taal verstaan,
hoorde hen roepen: alle volken
zullen in vrede samengaan.

Dit is de tijd: verleden zal vergaan.
Nu is het kerst voor alle tijd,
omdat het Licht u werd geboren
voor nu en alle eeuwigheid.